

12 e trefaldighet

Psalmer: S301, Ps145, S325, S323, L170

Texter: 2 Mos 4:10-17, 2 Kor 3:4-11, Mark 7:31-37

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Låt oss be!

Helige Ande, var med oss och lär oss skilja mellan lagen och evangeliet. Lär oss också rätt uppskatta evangeliet så att vi blir frimodiga vittnen. I Jesu namn: Amen.

I dagens epistel jämför Paulus två förbund som Gud slutit med människor. Gud slöt förbund med Israels folk vid berget Sinai sedan han räddat dem från Egypten. Det innehåll villkor, vad folket var skyldiga att göra för att få del av Guds välsignelser. Det gick inget vidare för folket att hålla sin del av förbundsvillkoren och därför förutsade Herren genom profeterna att han i kommande dagar skulle sluta ett nytt förbund helt olikt det förra. När de troende såg sina misslyckanden med att hålla Sinaiförbundets villkor längtade de efter det nya förbundet. Det skulle inte innehålla några villkor utan enbart löftet om frälsning, av nåd utan förtjänst, frälsningen helt gratis. Därför var det bombsäkert, det kunde inte misslyckas. Det nya förbundet upprättade Gud genom att sända sin Son till försoning för våra synder. Vi skall lära oss skillnaden mellan dessa två förbund.

Vi ska också lära oss hur Paulus använder ordet ”ämbete”. En del associerar genast till prästerna i kyrkan när de hör ordet ”ämbete”. Men Bibeln använder ordet även om budskapet som förkunnas. Ordet används på det sättet i våra lutherska bekännelseskriterier också.

Dagens epistel börjar med att tala om de som ska förkunna evangeliet. Paulus tar upp frågan: ”Vad är det som gör oss dugliga att vara tjänare åt det nya förbundet?” Ja, det kan man ju undra? Vi har också fått uppdraget att förkunna Guds väldiga gärningar som kallat oss från mörkret till sitt underbara ljus. Vad är det som gör oss dugliga till det?

Paulus hade en robust och stabil personlighet. Han var intelligent och lärd. Han var viljestark och lät inte motgångar påverka sin vilja eller sitt mod. Hur mycket av Paulus egna positiva egenskaper låg till grund för hans duglighet att sprida kunskapen om Kristus? Ja, han svarar: *En sådan tillit har vi till Gud genom Kristus, inte så att vi av oss själva skulle kunna tänka ut något på egen hand, utan vår förmåga kommer från Gud. Han har gjort oss dugliga till att vara*

tjänare åt ett nytt förbund... Det var Gud som gjort honom duglig att vara tjänare åt ett nytt förbund. Paulus litade inte på sin egen förmåga utan på Guds.

Det är ett gott exempel för oss. Vi har alla fått viktiga uppgifter i Guds rike. Föräldrar har fått uppgift att fostra och undervisa barnen i tron på Jesus. Vi ska alla sprida evangeliet vara beredda att ge skäl för vår tro. Vi ska trösta och uppmuntra varandra, be för kyrkan, vårt land och alla människor. En del har fått kallelse att undervisa i kyrkan och förvalta nådemedlen. Oavsett vilken uppgift vi har kommer förmågan från Gud. Det är han som gör oss dugliga att vara tjänare åt ett nytt förbund. Det är bara de som insett vad det nya förbundet är som kan vara tjänare åt det nya förbundet. Och den insikten hittar vi inte i oss själva utan den kommer av de helige Ande som kallar, församlar och helgar hela kyrkan på jorden.

Sedan Paulus talat om förkunnarna så fortsätter han sedan att tala om det som ska förkunnas – evangeliet. När han gör det så använder han ordet ”ämbete” i en speciell betydelse. När Paulus jämför Sinaiförbundet och det nya förbundet skriver han: *Redan dödens ämbete, som med bokstäver var inristat på stenar, framträdde i sådan härlighet att Israels barn inte kunde se på Moses ansikte för dess strålgans, fast den glansen bleknade.* ⁸*Hur mycket större härlighet skall då inte Andens ämbete ha? Vad betyder ordet ämbete i det här sammanhanget? Vi förstår genast att han inte talar om prästämbetet. Dödens ämbete var med bokstäver inristat på stenar. Det syftar på de två stentavlor som Mose bar när han kom ned från Sinai berg. Där var dödens ämbete inristat med bokstäver. Men det betyder inte att det levitiska prästämbetet som var inristade på stenarna. Det var de tio buden – lagen. Paulus använder här ordet ämbete om lagens budskap, du ska... och du ska inte... . Lagen kallas här för dödens ämbete. På motsvarande sätt syftar inte Andens ämbete på prästämbetet utan på själva evangeliet som ska förkunnas. ”Dödens ämbete” betyder lagens budskap och ”Andens ämbete” betyder evangeliets budskap.*

Det är viktigt att vi som ska vara tjänare åt det nya förbundet vet skillnaden mellan lagen och evangeliet. Skillnaden är så stor att det ena är dödens ämbete som dödar och det andra är Andens ämbete som ger liv.

Sinaiförbundet innehöll ett villkor: om folket höll hela lagen på ett fullkomligt sätt så skulle Gud välsigna dem med timliga och eviga välsignelser. Men om folket bröt mot lagen så skulle de istället drabbas av fördömelse. Paulus kallar Sinaiförbundet ”bokstavens förbund som dödar” och han kallar lagen för ”dödens ämbete som med bokstäver var inristat på stenar” och ”fördörelsens ämbete”. Varför gör han det? Gud hade ju lovat att välsigna folket om de höll buden på ett fullkomligt sätt. Varför kallar inte Paulus Sinaiförbundet för välsignelsens förbund? Varför kallar han inte lagen för livets ämbete? Ja, av den

enkla anledningen att lagens krav och löften inte förmår föra oss närmare Gud. På grund av vår synd så kan inte lagen ge oss annat än straff och död. Det är omöjligt för oss syndare att uppfylla lagens krav. Eftersom vi är syndare kan lagen inte ge oss annat än fördömelse och kallas därför ”fördörelsens ämbete”. Det ska alla veta som vill bli rättfärdiga inför Gud genom att hålla buden. Lagen kommer inte att belöna dem på något annat sätt än med en dödsdom.

Det nya förbundet är av helt annat slag. Det är likt ett testamente, och det kallas också så. Ett testamente går ofta ut på att andra skall bli mottagare av ett arv eller en gåva. Så är det med det nya förbundet. Det innehåller inga krav på oss utan bara ett löfte om Guds rika välsignelser till kropp och själ. Det kallas det nya förbundet som ger liv. Och evangeliet som uppenbarar detta för oss kallas ”Andens ämbete” eller ”rättfärdighetens ämbete”.

Varför kallas evangeliet ”rättfärdighetens ämbete”? Det kallas rättfärdighetens ämbete därför att det förkunnar den rättfärdighet Kristus vunnit åt oss. Den rättfärdighet som gäller inför Gud finns inte hos oss utan hos Kristus. Rättfärdighetens ämbete kräver inte rättfärdighet av oss utan förkunnar den rättfärdighet som Kristus vunnit åt oss och som Gud tillräknar oss för Kristi skull. Evangeliet förkunnas för oss för att vi skall tro det. Den som tror på Jesus äger evigt liv. Därför säger Paulus att evangeliet är Andens ämbete som ger liv.

Det finns ytterligare en skillnad mellan lagen och evangeliet. Lagen har en härlighet - fattas bara, den kommer ju från Gud. Mose ansikte sken av härlighet när han hade talat med Gud. Men det var en härlighet som förbleknade och försvann. Lagens härlighet ska försvinna. Det hör samman med att lagen dödar och fördömer. Lagen straffar och dödar ju alla som försöker bli rättfärdiga genom att lyda lagen. Lagen kommer effektivt att utrota alla som vill bli rättfärdiga genom att lyda lagen. Det finns ingen som i himlen kommer att prisa lagen för att den gett evigt liv. Men evangeliet har en härlighet som överflödar och består. Det hör samman med att evangeliet ger liv. Det ska i evighet finnas ett folk som fått liv genom tron på evangeliet. De kommer i evighet att prisa och ära Gud för evangeliets innehåll. De kommer att i evighet sjunga en lovsång till Gud och lammet som blev slaktat för vår skull. Evangeliet om Jesus Kristus vår Frälsare har en härlighet som aldrig kommer att blekna och försvinna, utan förbli i evighet. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Herre Jesus Kristus för att du gjort oss dugliga att vara dina vittnen. Vår förmåga är inte vår egen utan den du gett oss. Gör oss till trogna tjänare. Bevara oss trogna dig så att vi med rent sinne förkunnar det ord du gett oss. Låt oss tillsammans med den frälsta skaran få se Lammets härlighet i evighet. Amen.